

BANJA LUKA

Uživala duša

V. ĐURĐEVIĆ | 23.08.2009 18:45

U laktaškom selu Bukovica, na proplancima Potkozarja, u subotu je carovalo prijateljstvo, veselje i pjesma. Pjesma, koja se ovdje nije čula dugi niz godina, jer oni koji je trebalo da pjevaju nisu bili tu.

Naime, većina stanovnika ovog sela više ne živi stalno u njemu, a nove domove pronašli su na nekim drugim mjestima.

Grupa prijatelja Ivica Matoševića iz ovog sela spremila je njemu i njegovoj porodici doček hvale vrijedan.

Budimir Stanković iz Trna s nekolicinom prijatelja bio je domaćin na Ivičinom imanju, koji je stigao iz Zagreba, gdje je stalno nastanjen. Ivica je poslovan čovjek i vlasnik dva preduzeća, građevinskog preduzeća i preduzeća za proizvodnju i trgovinu dijetetskih proizvoda.

Uređeni voćnjaci na mjestu gdje je nekada bila kuća u kojoj se Ivica rodio bili su sastajalište za pedesetak onih koji su otišli i isto toliko onih koji su ostali i koji su ovim lijepim činom iskazali veliko čojstvo. Pripreme za ovaj skup trajale su već neko vrijeme, a Ivica je do rodnog ognjišta napravio makadamski put u dužini od dva i po kilometra, na šta je utrošio oko 40.000 KM. Rekoše nam da će na susret koji će se održati dogodne na isti dan doći asfaltiranim putem. Susretanje dugogodišnjih prijatelja iz mjesne zajednice Trn, predvođenih Budimirom Stankovićem, bilo je nabijeno pozitivnom energijom i dubokim emocijama koje su prisutnima izmamile suze.

Vrtjeli su se ražnjevi, a dimovi s roštilja gubili su se u čistom plavom nebu tog toplog avgustovskog dana. Točilo se hladno pivo, a u tradicionalnim čokanjima žutjela se rakija rashlađena, zlatnožuta.

- Teško mi je da govorim, previše je ovo lijepo i dirljivo, morate me razumjeti. Ovakvo nešto više je za san nego za javu. Presrećan smo i ja, a i moja mnogobrojna porodica od kojih su neki po prvi put na mjestu gdje sam rođen i prvi put pred njima prostire se vidik ovog prelijepog predjela. Ne znam kako da zahvalim i koje riječi hvale da uputim prijateljima koji su nam ovo priuštili i domaćinski s ljubavlju nas dočekali i omogućili nam da pune duše uživamo - vidno uzbuđen reče nam Matošević.

Nije nedostajalo ni pjesme, ni igre. Orkestar je pjesmom za pjesmom dušu razgaljivao. I gle čuda, iznad Bukovice kruže dva mala aviona, kao lastavice, i pijaju ljepotu ovog druženja. Šale se i kažu, neka se i s plavog neba vidi i zabilježi ovaj rijetko viđeni skup.

Jelka Ibisi-Matošević, koja ovdje nije bila 18 godina, ne može da sakrije suze radosnice i da se nadivi dobroti ljudi koji ovakav doček pripremiše.

- Ja zaista nemam riječi kako da izrazim svoja osjećanja, ovo je ostvarenje godinama sanjanog sna - rekla je ona.

Na skupu je bilo i mnogo poslovnog svijeta, i odavde i od tamo odakle gosti dolaze. Pitamo ih hoće li biti neke konkretne poslovne saradnje. Ne negiraju, ali i ne obećavaju, već se zagonetno smješkaju.

- Dogodne će mi biti lakše, i meni i mojim prijateljima koji smo danas ovdje bili domaćini, Ivica reče da ćemo sljedeće godine zamijeniti uloge, on će biti domaćin, a mi gosti - šaleći se reče nam Stanković.

I tako je tekla pjesma, jelo se i pilo, proticao je avgustovski dan u veselju i druženju, za koje rekoše da će postati tradicionalno.